בית אהרן — קרח

ומטה אהרן בתוך מטותם. איתא במדרש. יש אומרים הוא המטה שהיה ביד יהודה. וי"א הוא המטה שהיה ביד משה ומעצמו פרח. וי"א נטל קורה ונסרו לי"ב נסרים ובו' זהו המטה שהיה ביד כל מלך ומלך מישראל ועתיד להיות אצל משיח שנאמר מטה עוזך ישלח י"י מציון. ע"כ:

ונוכל לומר. כתיב ורב חסד מטה כלפי חסד. כי זה עיקר קיום העולם שיהיו כל המדות נוטים להימין הוא החסד. כי באמת כתיב ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. כי באמת תחילת בריאת עולמו היה בשלימות הגמור כמ"ש ורוח אלקים מרחפת ע"פ המים. כפי דאיתא בספרים קדושים שהיה בורא עולמות ומחריבן כו' עד שנאמר ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור. כי מקודם שנפלו הרפ"ח ניצוצין כידוע שלזה כתיב ל' מרחפ"ת. עכ"ז היה רוח אלקים מרחפת. ואיתא במדרש זו רוחו של מלך המשיח ובריאת עולמו היה בתכלית השלימות וברא ג"כ את האור המחיה להוציא הרפ"ח ניצוצות והיה אז תכלית השלימות ביאת משיחנו והבדיל הכל מן הקליפות ומכל דבר שצריך להבדיל. וזהו יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. היינו בין מים העליונים למים התחתונים ואין ביניהם רק כמלא נימא:

וזה הנימא צריך לראות שלא יתערב ח"ו וכמו שהיה בעת בריאת עולמו. רק אח"כ עמדו הדורות וקלקלו ונפלו הנ"ק לתוך עמקי הקליפות רח"ל אשר לזה נתן לנו העבודה תורה ומצות בכדי להפרידם מן הקדושה ולהעלות מהם כל ניצוצי הקדושה עד שיעזור לנו הש"י שיתברר ויתצרף הכל ע"י מעשינו הטובים ואז יהיה ביאת משיחנו בב"י ולכך צריך כאו"א לבלתי ידח ממנו נדח וצריך להעלות כל העולם להבורא ב"ה ולהטות כלפי חסד ולדבק כל דבר להבורא ב"ה. ואתם הדבקים בי"י אלקיכם חיים כולכם היום. אשר לזה הוא חפצו ורצונו של הקב"ה והוא בעצמו וגם כל הצדיקים וכל המלאכים ושרפים וכל העולמות מצפים לזה שיתוקן הכל ולהטות להימין ולהפריד מה שצריך להפריד. כפי ששמעתי מאאמו"ר זצוק"ל. שבעת שאומרים בהבדלה בורא מאורי האש צריך לכוין להבדיל אש של קרח ועדתו רק להעלות כל הנ"ק להקדושה כי זה היה מחלוקת קרח וכל עדתו שלא להטות להימין רק להגביר השמאל. כי לזה לקח טלית שכולה תכלת והביא מחתות נחושת הכל בכדי להגביר השמאל אשר לזה אמר משה בוקר ויודע י"י את אשר לו. אם אתם יכולים להפוך בוקר לערב וכו'. רק העיקר לייחד כל המדות ולהטות כלפי חסד. ורב חסד. ואז יתעלו על ידיהם כל הרפ"ח ניצוצות ולזה כתיב והנה פר"ח מטה אהרן לבית לוי. וגברו החסדים ונמצא על המטה שם המפורש שהיה על הציץ. כדי להראות שע"י אהרן איש החסד נמתקו כל הרפ"ח ניצוצין. וד"ל:

והנה כתיב כהניך ילבשו צדק וחסידך ירננו. ואיתא בזוה"ק ולוייך מבעי ליה. רק באמת עיקר רצונו שימתקו כל הגבורות אפילו בחינת לוי שהוא גבורה יוכלל בימין שהוא חסד ולהטות כלפי חסד והכל ע"י אהרן איש החסד וכפי דאיתא בפסוק לבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם היא. היינו שיהיה הבדלה בין מים העליונים למים התחתונים ועכ"ז להטות הכל להימין חסד אל כל היום עד שיתוקן ע"י כל הרפ"ח ניצוצות. והנה פר"ח מטה אהרן לבית לוי. שנמתקו כל הגבורות ויגמול שקדים. היינו שהביא כל הבחינות למדת הגמול והכל ע"י עובדות שלנו. שקדי"ם הוא ל' לשקו"ד על דלתותי יום יום. ויהיה שלימות הגמור ויבא משיח צדקנו בב"י אמ"ן. ולזה איתא במדרש. שזה המטה היה ביד יהודה. וכמ"כ ביד משה ונקרא ג"כ מטה אהרן ולעתיד אי"ה יהיה ביד מלך המשיח. הכל כפי שדברנו שכולם תקנו העולמות והטו את כל דבר כלפי חסד כפי שהיה רצונו הפשוט בעת בריאת העולמות להטות כל דבר לרצונו הפשוט ויתעלו כל העולמות ויהיה אי"ה ביאת משיחנו בב"י ולזה כתיב והנה פרח מטה אהרן לבית לוי. כי זה ידוע כי אהרן הכהן הוא איש החסד ונלוו אליו כל בית לוי היינו שהמתיק כל הגבורות והטה הכל כלפי חסד. וזה עיקר עבדות שלנו ג"כ להמתיק כל הגבורות ולדבק הכל אל הימין וממילא יתבטלו כל הקליפות ויבא לשלימות הגמור. וכמו כן כתיב ביוסף שא"ל שר המשקים והיא כפורחת עלתה נצה הבשילו אשכלותיה ענבים. כידוע שחלומו מרמז הכל לטובת ישראל על לעתיד כפי דאיתא בכל הספרים. ולזה א"ל כפורחת עלתה נצה כי כבר נתקן החטא ופגם של חוה כפי דאיתא אשכול של ענבים סחטה וכו'. ומחמת זה נפלו הרפ"ח ניצוצין עוד הפעם ולזה רמז לו לו הבשילו אשכלותיה ענבים בהגפן. והפר"ח עלתה נצה ונתקן לגמרי. ואז יהיה אי"ה ביאת משיחנו בבי"א:

עוד על מדרש הנ"ל

ונוכל לומר ורב חסד מטה כלפי חסד וזה היה מדת אהרן כ"ג כידוע שהמשיך החסדים. ולזה אמר משה בוקר ויודע. כי אז מתחיל להתנוצץ החסדים על העולם וכמאה"כ שבענו בבוקר חסדך. אז ויודע י"י את אשר לו זה שבט לוי. ואת הקדוש והקרוב אליו. כי אצל הקב"ה כולא חד הוא ובו נכללו כל המדות יחד. כי זהו העיקר שצריך לידע אשר אין בו ח"ו שום שינוי רצון כי אני י"י לא שניתי. וכתיב וידעת היום והשבות אל לבבך כי י"י הוא האלקים. וכל מה שנעשה בעולם הכל הוא חסדים גמורים וזה היה תחילת בריאת העולם כי חפץ חסד הוא. ואור שברא הקב"ה לא היה יכול העולם להשתמש בו. וגנזו לצדיקים לע"ל. היינו אור זרוע לצדיק. שזורע את האור הראשון להצדיקים שהיו אז ושהם כעת. שיהיו כולם זוכים ונהנים מזה האור כל חד לפום דרגא דיליה היינו ע"י עשיות שלהם שעושים בכל יום ומשיגים חיות אלקות. וזה הכל מהאור שגנזו לצדיקים שעתידים להיות בעולם. ובבריאת שמים וארץ שנאמר והארץ היתה תוהו ובוהו וגו' שזה מרמז על ד' גליות כדאיתא במדרש. ורוח אלקים מרחפת על פני המים. זה רוחו של משיח. ותיכף התחיל להתגלות כל החסדים ולהתנוצץ אור של מלך המשיח שזהו שלימות החסדים. ולזה איתא במדרש. שזה המטה היה ביד יהודה. כידוע שהוא רגל רביעי מהכסא אשר לזה כתיב בו ביהודה ותעמוד מלדת. שנעשה כסא של ד' רגלים. ולזה מרמז האות ד' שיש בשמו מעורב בתוך שם הויה ב"ה וב"ש. וזה ידוע שתמר רמזה לו על מלך המשיח במה שאמרה מטך ופתילך וכו' כדאיתא במדרש מטך זה מלכות מטה עוזך וכו'. ואיתא נמי ראובן היה עוסק בתעניתו ויהודה היה עוסק לישא אשה והקב"ה יושב ובורא אורו של מלך המשיח. ולזה מסר לאהרן ג"כ זה המטה. כי הוא ג"כ שלימות החסדים מדתו של אהרן כ"ג. ונכלל בו בחינת לוי ג"כ כי מטה אחד לראש בית אבותם כפי שאמרנו שזהו העיקר לידע והשבות אל לבבך כי י"י הוא האלקים:

וי"א זה המטה של משה. כי משה שימש ג"כ בכהונה גדולה וייחד ג"כ כל המדות בכדי שיתגלו כל המדות והחסדים בעולם. ואית דאמרי נטל קורה ונסרו לי"ב נסרים. היינו ג"כ כמו שדיברנו שייחד וקישר כל המדות שע"י יתגלה החסד העליון. ונטל קורה חדשה ולא נטל מקלו בכדי שלא יאמרו מקלו היה לח. ונוכל לומר. כי כתיב ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז כו' ולזאת נטל קורה חדשה בכדי שלא יאמרו שזהו רק מאבות הראשונים שהשפיעו הכל בהעולם ויעשו ח"ו פירוד. ולזה לקח קורה חדשה וחתך לי"ב נסרים והראה להם שאין שום פירוד ח"ו רק אהרן בעצמו השיג כל השלימות וע"י יתגלה ג"כ החסדים בעולם עד ביאת משיחנו בב"י. ולזה יהיה המטה. היינו התגלות החסדים כפי שאמרנו מט"ה כלפי חסד. ביד מלך המשיח ג"כ בב"י כי אז יהיה השלימות הגמור בחסדי י"י. וזהו הפירוש מטה עוזך ישלח י"י מציון. כשיתייחדו כל הבחי' והנקודות בנקודת ציון ומזה נעשה מלך המשיח שיבא בב"י אמן:

כתיב למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות. איתא במדרש. מה הטל הזה אינו מזיק לשום בריה כך עתידים צדיקים להנות מזיו השכינה ואינן ניזוקין שנאמר שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. אמרו ישראל מתי יבא הגואל. א"ל לכשירדו לירידה התחתונה שנאמר אז נקבצו ב"י. אמרו בני קרח אנו בירידה התחתונה כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו כו' קומה עזרתה לנו. א"ל הקב"ה הכל מכם כשתכוונו לבכם למעלה כשושנה זו אני גואל אתכם שנאמר אהיה כטל לישראל. אימתי יפרח כשושנה: ע"כ

הנה זה ידוע. כי עיקר הנבואה נלקח מבני קרח שיצא ממנו שמואל ראש הנביאים וזהו אשר הטעה את קרח. וכפי דאיתא בגמרא עינו הטעתו. וע"ז אמר שמואל הנביא וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם. כי מזו המדה נלקחה הנבואה. וכפי שידוע אשר לזה משח מקודם את שאול למלך אשר עליו כתיב משכמו ומעלה גבוה מכל העם. רק אחר שהחיה את אגג משח את דוד למלך על ישראל ואמר וגם נצח ישראל לא ישקר וכו'. וכפי דאיתא במדרש. שאמר הקב"ה לבני קרח נצחתם אותי למנצח. עפ"י משל לבני מדינה שרצו לעשות למלך עטרה מזהב ומאבנים טובות ומרגליות יצאו ואמרו להם אין המלך מבקש עטרה של זהב יש כאן שושנים. מיד שמחו בני המדינה כך קרח ועדתו אומרים מבקש הקב"ה מחתות של זהב ואמר להם הקב"ה לי הכסף ולי הזהב כו' ומה אני מבקש של שושנים. אמרו בני קרח אנו שושנים. א"ל הקב"ה נצחתם. היינו שאתם בבחינת נצ"ח בחינת הנבואה. ולזה אומר המדרש שיתענגו הצדיקים מזיו השכינה ולא יוזקו שנאמר שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצ"ח. היינו גם נצ"ח ישראל לא ישקר. ולזאת א"ל הכל מכם כשתכוונו לבבכם למעלה כשושנה זו. כי כל העליות מכל העולמות הכל הוא ע"י שמכוין האדם את לבו לשמים. ועי"ז הוא בא לאורח חיים כפי דאיתא במדרש אורח חיים למעלה למשכיל מי שמכוין ומסתכל לבו למעלה. הוא בא לאורח חיים. וכן בני קרח הסתכלו למעלה ונמלטו. וזהו עיקר רצונו. שיתעלה העולם ע"י עובדות שלנו ולכוין לבו לשמים. וזהו מה שושנה מכוין לבה למעלה ובשושנה יש חמשה עלין. וכמו כן צריך האדם לייחד כל החמשה בחינות שלו להעלות הכל למעלה. וזה היה עיקר מחלקותו של קרח. עינו הטעתו ורצה לעשות פירוד בין הדבקים. ולא לייחד הכל למעלה לזה אמר הקב"ה לבני קרח הכל מכם שתסתכלו למעלה היינו לייחד הכל למעלה. וז"ש אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה. מה השושנה הזה לבה מכוון למעלה כך אתם תעשו יחוד גמור ממטה למעלה. כידוע שהרשעים היינו דור המבול ודור הפלגה ואנשי סדום קצצו בנטיעות רח"ל וסילקו את השכינה עד רקיע השביעי. וזה היה מחלוקת קרח ועדתו ג"כ. ואברהם התחיל להורידו השכינה למטה. וזהו עיקר העבדות של כל הצדיקים להאיר את כל הארץ מאורו של הקב"ה ולכוין לבם למעלה ולייחד הכל לרצונו הפשוט ולתקן כל הנ"ק ויתעלה כל העולם כולו. וזהו יפרח כשושנה שיתוקן הרפ"ח ניצוצין. וכפי שדברנו מקודם שעל ידי היחודים ועשיית מצות שלנו יעלו הרפ"ח ניצוצין ויתוקן כל העולם כולו ויבא כל העולם לתכלית השלימות וכפי שדברנו ע"פ ורוח אלקים מרחפ"ת ע"פ המים. זה רוחו של מלך משיח. ולזה כתיב ג"כ והנה פר"ח מטה אהרן הכל כמו שדברנו שע"י יחודים שלנו יעלו הרפ"ח נצוצין כו' ולזה כתיב קרח בן יצה"ר. כי באמת היה בן יצה"ר. זהו החכמה. רק עינו הטעתו והביא מחתות של נחשת דווקא רק בני קרח השיגו את הנבואה בשלימות שהעיקר הוא לייחד כל המדות ולא יהיה ח"ו שום פירור רק להטות הכל להימין לזה אמרו אנו חפיצים שושנים. א"ל הקב"ה נצחת"ם ר"ל אתם השגתם את מדות הנצ"ח מקור הנבואה. הכל מכם כשתכוונו לבכם למעלה כשושנה זו שיש בה ה' עלים ולבה מכוון למעלה. כך היא בחינת הנבואה. כי צריך לייחד כל החמשה מדות כידוע שהנבואה היא מבחינת נצ"ח והו"ד ומהו"ד עד בינה ולא עד בכלל הם בחינת ה' עלים ועיקר השפעתם הוא ממידת בינה הנקראת משכיל. וזהו פירוש הפסוק אורח חיים למעלה למשכיל. כמו שאומר המדרש מי שהוא מסתכל למעלה. היינו שמייחד כל הבחי' למעלה הוא בא לדרך חיים. ומהו הדרך חיים היא החכמה תחיה (את) בעליה. ולכן אמר דהמע"ה אף אני אשכיל למעלה כידוע שייחד המלכות עם כל המדות עד למעלה ראש עד המדה הנ"ל הנקראת משכיל. וע"י מי נמשח למלך ע"י שמואל הנביא. ולזה אמר שמואל וגם נצ"ח ישראל לא ישקר. כי דהע"ה העל' וייחד את כל המדו' ממטה למעל' ממדה שלו מדת מלכות עד בחינת בינה וקישר הכל להימין. ולזה אמר אף אני אשכיל למעל'. ולזה איתא שבימי שלמה הית' סיהרא בשלימותא:

היוצא לנו מזה שצריך כל אדם לידע שעליית כל העולמות תלוי הכל בזה העולם. וצריך כל אדם לראות שלא יהיה ח"ו שום מניעה מצידו. כפי ששמעתי מא"א מו"ר זצ"ל פעם אחת דברו לפניו ממשיח ואמר. זאת תדעו אשר מהקב"ה ומצדיקים אין שום מניעה לביאת משיח. רק עיקר המניעה מאנשים פשוטים כערכנו. וצריך כל אדם לראות להניח איזו פתילה למשיח ולראות שיהיה לו ג"כ חלק באורו של משיח ולקרב ביאתו ג"כ על ידו וכשיעשה כל אדם כך בוודאי יהיה הגאולה שלימה אי"ה ויתעלו כל העולמות למעלה למשכיל. ולזה אמרה חנה. י"י ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. כי א"א להשיג בחינת הנבואה רק דווקא ע"י מוריד שאול ויעל אחרי כן. ולזה כתיב ויהיו לנס ובני קרח לא מתו. כי אחר שירדו לגיהנם נתבצר להם מקום ועלו והשיגו בחינת הנבואה. וזהו ויהיו לנס ל' עילוי. ולזה התחלת הנבואה היה מחנה כידוע שחנ"ה עולה שם ס"ג שהוא מקור הנבואה וממנו מקבלים נצ"ח והו"ד. היינו כל הבחינות עד נצח והוד ששם הוא התגלות הנבואה. והבן היטיב: